

ZELFVERLOOCHENING (2)

hjms

Geliefde broeders en zusters, in deze korte bijbelverkondiging wil ik wederom enkele woorden wijden aan het belang van zelfverloochening of zo u wilt zelfvernederen, indien wij met God een relatie aan willen gaan.

Ik wil u allereerst herinneren aan het verhaal van Naäman, de Syrische generaal in 2 Kon. 5:1-14, die in geestelijke zin moest afdalen van zijn hoge maatschappelijke positie teneinde genezing van ziekte te kunnen ontvangen. Hij moest zichzelf verloochenen, zichzelf diep vernederen, hij moest zijn mooie en dure kleding afleggen en hij moest zich maar liefst zevenmaal wassen in het modderige water van de Jordaan, vóórdat hij van zijn melaatsheid werd genezen. En u bent er ongetwijfeld van op de hoogte, dat in het Woord van God melaatsheid duidt op zonden.

Indien wij God willen benaderen om door Hem verlost te worden van onze onreinheid en onze zonden, dan zullen wij ons eerst héél diep moeten vernederen voor die hoog verheven, uiterst heilige en reine God, de Schepper van het ganse heelal en de Koning der koningen.

We zullen in deze bijbelverkondiging opnieuw de noodzaak van zelfvernederen ontdekken en zien dat in God's Koninkrijk zelfvernederen erg belangrijk is. Daarom zei Jezus in Luk. 14:11: *"Wie zich vernedert, die zal ik verhogen, wie zich verhoogt, Die zal ik vernederen"*. Leest u in gelijke zin ook Jak. 4:10.

Jezus gaf Zelf ook het voorbeeld. Hij verloochende Zijn positie en afkomst en vernederde Zichzelf volkomen. Hij kwam om te dienen en niet om Zelf gediend te worden (Fil. 2:5-8; Matt. 20:28).

Broeders en zusters, indien we onszelf goed onderzoeken, dan komen we tot het besef dat bij de natuurlijke mens alles om de verzorging van het eigen ik draait. We eten om onze eigen honger te stillen. We drinken om onze eigen dorst te stillen. We willen vakantie en privacy voor onze eigen rust en genoegens. We hebben hobbies voor onze eigen pleziertjes. Als we geldgierig zijn, willen we onze eigen honger naar geld stillen. Als we overspel plegen, dan doen we dat om onze eigen lusten te bevredigen. Als we stelen, doen we dat om onszelf te verrijken. Als we jaloers zijn, willen we andersmans zegeningen eigenlijk voor onszelf hebben. Als we boos zijn, willen we onze eigen gerechtigheid beschermen. Bij de natuurlijke, niet wedergeboren mens, draait alles om zijn ego. Zelfs in de relaties met zijn geliefden voert menigmaal het eigen ik de boventoon, laat staan als het gaat om anderen. Hoe zouden wij in deze staat toch ooit God zelfs maar kunnen benaderen?

God is liefde (1 Joh. 4:8). Hij offerde zelfs Zijn Zoon op voor verloren zondaren. Over het absoluut reine en heilige, volstrekt onbaatzuchtige karakter van liefde kunnen we lezen in 1 Cor. 13:4-7. God is het volkomen tegendeel en tegenovergestelde van egoïsme. Nooit zullen wij in onze egocentrische, hoogmoedige staat de machtige Schepper van hemel en aarde, Die zo heilig en vol van onbaatzuchtige liefde is, kunnen benaderen. Zelfs indien we van goede wil zijn en verlost willen worden van onze zonden, zal dat niet zo maar kunnen!

Wellicht vraagt u zich nu af: *"Wat is dan de weg om verlost te worden"?*

Mijn broeders en zusters, eerst zullen wij tot Jezus moeten komen. Vóórdat wij tot God de Vader kunnen naderen, zullen we eerst tot de door God gegeven hemelse Middelaar, Jezus Christus, moeten komen (1 Tim. 2:5; Hebr. 12:24). Eerst zullen wij ons diep voor Jezus moeten vernederen en Hem aannemen en al onze zonden bij Hem belijden. Opdat Hij ons volkomen van onze zonden zal kunnen rein wassen in Zijn kostbare Bloed, dat Hij voor ons vergoot op het kruishout van Golgotha. Dan zijn wij God's wedergeboren kinderen geworden (Joh. 1:12). Slechts via Jezus zullen wij de troon van God de Vader mogen benaderen.

Dit goddelijke principe kunnen we zo duidelijk ontdekken in het boek Exodus. Mozes, de leider van het volk Israël had een fijne, goede relatie met God de Vader. Hij was een echt kind van God de Vader. Maar tóch mocht hij slechts vanuit de Steenrots God benaderen. En die Steenrots is, zoals u weet, een schaduwbeeld van Jezus Christus (1 Cor. 10:4). Ex. 33:16-23 – *“(16) Want waarbij zou nu bekend worden, dat ik genade gevonden heb in Uw ogen, ik en Uw volk? Is het niet daarbij, dat Gij met ons gaat? Alzo zullen wij afgezonderd worden, ik en Uw volk, van alle volk, dat op den aardbodem is. (17) Toen zeide de HEERE tot Mozes: Ook deze zelfde zaak, die gij gesproken hebt, zal Ik doen, dewijl gij genade gevonden hebt in Mijn ogen, en Ik u bij name ken. (18) Toen zeide hij: Toon mij nu Uw heerlijkheid! (19) Doch Hij zeide: Ik zal al Mijn goedigheid voorbij uw aangezicht laten gaan, en zal den Naam des HEEREN uitroepen voor uw aangezicht; maar Ik zal genadig zijn, wien Ik zal genadig zijn, en Ik zal Mij ontfermen, over wien Ik Mij ontfermen zal. (20) Hij zeide verder: Gij zoudt Mijn aangezicht niet kunnen zien; want Mij zal geen mens zien, en leven. (21) De HEERE zeide verder: Zie, er is een plaats bij Mij; daar zult gij u op de steenrots stellen. (22) En het zal geschieden, wanneer Mijn heerlijkheid voorbij zal gaan, zo zal Ik u in een kloof der steenrots zetten; en Ik zal u met Mijn hand overdekken, totdat Ik zal voorbijgegaan zijn. (23) En wanneer Ik Mijn hand zal weggenomen hebben, zo zult gij Mijn achterste delen zien; maar Mijn aangezicht zal niet gezien worden!”*

Mozes verlangde zo om de heerlijkheid van God te mogen aanschouwen (vers 18). Maar God waarschuwde hem, dat hij dan zou sterven (vers 20). Een mens, dat wil zeggen zolang hij nog in zijn zondige, aardse gedaante is, kan nooit God aanschouwen. Pas straks in de hemel, nadat wij volkomen gereinigd, geheiligd en volmaakt zijn, zal dat wél kunnen (Openb. 21:2-4). Maar nu wij nog op aarde zijn, zullen wij mogen schuilen in de kloven van de Steenrots Jezus Christus, dat wil zeggen, in Zijn wonden geslagen op het kruis.

Tóch had Mozes dit principe reeds kunnen weten. Want reeds in Ex. 3:2-6 had God hem dit duidelijk gemaakt: *“(2) En de Engel des HEEREN verscheen hem in een vuurvlam uit het midden van een braambos; en hij zag, en ziet, het braambos brandde in het vuur, en het braambos werd niet verteerd. (3) En Mozes zeide: Ik zal mij nu daarheen wenden, en bezien dat grote gezicht, waarom het braambos niet verbrandt. (4) Toen de HEERE zag, dat hij zich daarheen wendde, om te bezien, zo riep God tot hem uit het midden van het braambos, en zeide: Mozes, Mozes! En hij zeide: Zie, hier ben ik! (5) En Hij zeide: Nader hier niet toe; trek uw schoenen uit van uw voeten; want de plaats, waarop gij staat, is heilig land. (6) Hij zeide voorts: Ik ben de God uws vaders, de God van Abraham, de God van Izak en de God van Jakob. En Mozes verborg zijn aangezicht, want hij vreesde God aan te zien.”*

We lezen dat Mozes naderbij wilde komen om het vreemde schouwspel te bezien. Doch God verbood het hem en zei: *“Nader hier niet toe; trek uw schoenen uit van uw voeten; want de plaats, waarop gij staat, is heilig land.”* En er was sprake van een zó heerlijke heiligheid van God, dat het voor Mozes angstaanjagend was. Want Mozes verborg zijn aangezicht, omdat hij vreesde om God aan te zien.

Mijn broeders en zusters, dus het is zeer gevaarlijk om God te naderen in een zondige staat. Eerst zullen we onze zonden moeten belijden en ons diep voor Hem moeten vernederen. Het uittrekken van onze schoenen is een beeld van onze vernedering voor God. Maar we zullen vervolgens onze zondige wandel moeten nalaten. Het uittrekken door Mozes van zijn schoenen, wijst daar óók op.

Ja, wij zullen van onze hoge positie moeten afdalen. We zullen de hoogmoed in ons leven moeten afleggen. We zullen onze schuld bij Hem moeten belijden. Dán mogen we door Jezus tot de Vader komen.

Zelfvernedering voor God is voor ons zo dringend noodzakelijk. Het eigen ego van de mens dient geheel gekruisigd te worden. Draait niet elke zonde in ons leven om het eigen ik, het ego waarmee wij ons zondige vlees en karakter verzorgen en voeden? God haat het te zien, dat alles in ons leven om het eigen ik draait.

Indien we Jes. 14:12-15 en Ezech. 28:12-17 bestuderen, zullen we ontdekken dat satan ten onder ging aan zijn eigen hoogmoed. Terwijl hij voorheen toch een geweldige positie in de hemel bekleedde (Jes. 14:12; Ezech. 28:12-13). Hij was een overdekkende cherub (Ezech. 28:14-16) en leider van hemelse zangkoren (Ezech. 28:13; Jes. 14:11).

Jes. 14:12-15 – *“Hoe zijt gij uit den hemel gevallen, o morgenster, gij zoon des dageraads! hoe zijt gij ter aarde nedergehouwen, gij, die de heidenen krenktet! En zeydet in uw hart: Ik zal ten hemel opklimmen, ik zal mijn troon boven de sterren Gods verhogen; en ik zal mij zetten op den berg der samenkomst aan de zijden van het noorden. Ik zal boven de hoogten der wolken klimmen, ik zal den Allerhoogste gelijk worden. Ja, in de hel zult gij nedergestoten worden, aan de zijden van den kuil!”*

Ja, mijn broeders en zusters, hoogmoed (en het broertje zelfgerechtigheid) is in God's ogen een gruwel (Ps. 31:24b; Jes. 25:11-12; Spr. 8:13). Want hiermee doen we afbreuk aan Zijn geweldige Scheppingskracht én we minachten daardoor het grote offer van Zijn Zoon Jezus, Die Zichzelf juist diep moest vernederen om ons te redden.

Laten we eens enkele uitspraken van de Heer Jezus lezen met betrekking tot zelfverloochening.

Luk. 14:11 – *“Want een iegelijk, die zichzelf verhoogt, zal vernederd worden; en die zichzelf vernedert, zal verhoogd worden.”*

Dit vers betekent dat het principe dat op satan werd toegepast, toen hij zichzelf wilde verhogen, óók voor ons geldt. De straf die satan onderging, zal dan ook ons ten deel vallen.

Matt. 18:1-4 – *“Te dierzelfder ure kwamen de discipelen tot Jezus, zeggende: Wie is toch de meeste in het Koninkrijk der hemelen? En Jezus een kindeken tot Zich geroepen hebbende, stelde dat in het midden van hen; En zeide: Voorwaar zeg Ik u: Indien gij u niet verandert, en wordt gelijk de kinderkens, zo zult gij in het Koninkrijk der hemelen geenszins ingaan. Zo wie dan zichzelf zal vernederen, gelijk dit kindeken, deze is de meeste in het Koninkrijk der hemelen.”*

Jezus gaf ons in Zijn grote liefde een voorbeeld. Hij zei wellicht (in mijn eigen woorden): *“Kijk eens naar die onbevungen kindertjes. Zie je hoe zij volkomen op hun vader vertrouwen? Zie je hoe eenvoudig ze zijn? Zonder pretenties? Zie je dat ze helemaal niet naar een positie verlangen? Ze wensen slechts dicht bij hun vader te zijn. Ze geloven alles wat hij zegt en vertrouwen er volkomen op.”*

Matt. 16:24 – *“Toen zeide Jezus tot Zijn discipelen: Zo iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf, en neme zijn kruis op, en volge Mij.”*

Indien we een echte volgeling van Jezus willen zijn, dan zullen wij moeten leren onszelf te verloochenen om vervolgens ons kruis op te nemen. Waarom eigenlijk, broeders en zusters? Omdat ook Jezus Zijn kruis op Zich nam en voor ons naar Golgotha ging, terwijl Hij dat eigenlijk helemaal niet hoefde te doen. Hij ging vrijwillig en daarom vraagt Hij van u en mij om ook het (kleine) kruis in ons leven op te nemen.

In het nu volgende schriftgedeelte lezen we over een vrouw, die goed had begrepen met welke hartegesteldheid zij Jezus diende te naderen. Zij vernederde zich voor Jezus zoals een trouwe, aanhankelijke hond voor z'n baas en zij ontving haar bede.

Matt. 15:22-28 – *“En ziet, een Kananese vrouw, uit die landpalen komende, riep tot Hem, zeggende: Heere! Gij Zoon Davids, ontferm U mijner! mijn dochter is deerlijk van den duivel bezeten. Doch Hij antwoordde haar niet een woord. En Zijn discipelen, tot Hem komende, baden Hem, zeggende: Laat haar van U; want zij roept ons na. Maar Hij, antwoordende, zeide: Ik ben niet gezonden, dan tot de verloren schapen van het huis Israels. En zij kwam en aanbad Hem, zeggende: Heere, help mij! Doch Hij antwoordde en zeide: Het is niet betamelijk het brood der kinderen te nemen, en den hondkens voor te werpen. En zij zeide: Ja, Heere! doch de hondkens eten ook van de brokjes die er vallen van de tafel van hun*

heren. Toen antwoordde Jezus, en zeide tot haar: O vrouw! groot is uw geloof; u geschiede, gelijk gij wilt. En haar dochter werd gezond van diezelfde ure."

Broeders en zusters, als het gaat om de verlossing van onze zonden, als het gaat om de voeding voor onze ziel door het Woord van God, als het gaat om de geestelijke gezondheid van onze kinderen, als het gaat om alle zaken met betrekking tot ons eeuwige leven, dan zullen we voor God de laagste plaats dienen in te nemen en ons diep moeten vernederen. Dan moeten we zijn als een hond die in trouwe aanhankelijkheid volkomen op zijn baas vertrouwt en zich vernedert.

Tot slot wil ik Fil. 2:5-11 met u lezen: *"Want dat gevoelen zij in u, hetwelk ook in Christus Jezus was; Die in de gestaltenis Gods zijnde, geen roof geacht heeft Gode even gelijk te zijn; Maar heeft Zichzelven vernietigd, de gestaltenis eens dienstknechts aangenomen hebbende, en is den mensen gelijk geworden; En in gedaante gevonden als een mens, heeft Hij Zichzelven vernederd, gehoorzaam geworden zijnde tot den dood, ja, den dood des kruises. Daarom heeft Hem ook God uitermate verhoogd, en heeft Hem een Naam gegeven, welke boven allen naam is; Opdat in den Naam van Jezus zich zou buigen alle knie dergenen, die in den hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn. En alle tong zou belijden, dat Jezus Christus de Heere zij, tot heerlijkheid Gods des Vaders."*

Omdat Jezus Christus de hoogste prijs heeft betaald, namelijk de prijs van de diepste zelfvernedering, heeft God de Vader Hem uitermate verhoogd.

Dit moeten ook wij doen. Ons diep vernederen en vragen om verlossing van onze zonden. Mijn geliefde broeders en zusters, blijf niet hoogmoedig vasthouden aan de zonden in uw leven. Hoogmoed is een gruwel in God's ogen. Belijd uw zonden in diep berouw en volg de weg van Jezus. Verloochen uzelf en neem uw kruis op u. Moge onze Heiland u deze week rijkelijk zegenen. Amen.